

50. ročník
2013/2014

KRAJSKÉ KOLO
kategorie A a E

SOUTĚŽNÍ ÚLOHY TEORETICKÉ ČÁSTI
časová náročnost: 120 minut

Periodická soustava prvků

protonové číslo

18,998
9 F
4,10
Fluor

relativní atomová hmotnost

značka

elektronegativita

název

1 I. A	1,00794 1 H 2,20 Vodík	2 II. A											13 III. A	14 IV. A	15 V. A	16 VI. A	17 VII. A	18 VIII. A	4,003 2 He Helium								
2	6,941 3 Li 0,97 Lithium	9,012 4 Be 1,50 Beryllium											10,811 5 B 2,00 Bor	12,011 6 C 2,50 Uhlík	14,007 7 N 3,10 Dusík	15,999 8 O 3,50 Kyslík	18,998 9 F 4,10 Fluor	20,179 10 Ne Neon									
3	22,990 11 Na 1,00 Sodík	24,305 12 Mg 1,20 Hořčík	3 III. B	4 IV. B	5 V. B	6 VI. B	7 VII. B	8 VIII. B	9 VIII. B	10 VIII. B	11 I. B	12 II. B	26,982 13 Al 1,50 Hliník	28,086 14 Si 1,70 Křemík	30,974 15 P 2,10 Fosfor	32,060 16 S 2,40 Síra	35,453 17 Cl 2,80 Chlor	39,948 18 Ar Argon									
4	39,10 19 K 0,91 Draslík	40,08 20 Ca 1,00 Vápník	44,96 21 Sc 1,20 Skandium	47,88 22 Ti 1,30 Titan	50,94 23 V 1,50 Vanad	52,00 24 Cr 1,60 Chrom	54,94 25 Mn 1,60 Mangan	55,85 26 Fe 1,60 Železo	58,93 27 Co 1,70 Kobalt	58,69 28 Ni 1,70 Nikl	63,55 29 Cu 1,70 Měď	65,38 30 Zn 1,70 Zinek	69,72 31 Ga 1,80 Gallium	72,61 32 Ge 2,00 Germanium	74,92 33 As 2,20 Arsen	78,96 34 Se 2,50 Selen	79,90 35 Br 2,70 Brom	83,80 36 Kr Krypton									
5	85,47 37 Rb 0,89 Rubidium	87,62 38 Sr 0,99 Stroncium	88,91 39 Y 1,10 Yttrium	91,22 40 Zr 1,20 Zirkonium	92,91 41 Nb 1,20 Niob	95,94 42 Mo 1,30 Molybden	~98 43 Tc 1,40 Technecium	101,07 44 Ru 1,40 Ruthenium	102,91 45 Rh 1,40 Rhodium	106,42 46 Pd 1,30 Palladium	107,87 47 Ag 1,40 Stříbro	112,41 48 Cd 1,50 Kadmium	114,82 49 In 1,50 Indium	118,71 50 Sn 1,70 Cín	121,75 51 Sb 1,80 Antimon	127,60 52 Te 2,00 Tellur	126,90 53 I 2,20 Jod	131,29 54 Xe Xenon									
6	132,91 55 Cs 0,86 Cesium	137,33 56 Ba 0,97 Barium											178,49 72 Hf 1,20 Hafnium	180,95 73 Ta 1,30 Tantal	183,85 74 W 1,30 Wolfram	186,21 75 Re 1,50 Rhenium	190,20 76 Os 1,50 Osmium	192,22 77 Ir 1,50 Iridium	195,08 78 Pt 1,40 Platina	196,97 79 Au 1,40 Zlato	200,59 80 Hg 1,40 Rtuť	204,38 81 Tl 1,40 Thallium	207,20 82 Pb 1,50 Olovo	208,98 83 Bi 1,70 Bismut	~209 84 Po 1,80 Polonium	~210 85 At 1,90 Astat	~222 86 Rn Radon
7	~223 87 Fr 0,86 Francium	226,03 88 Ra 0,97 Radium											261,11 104 Rf	262,11 105 Db	263,12 106 Sg	262,12 107 Bh	270 108 Hs	268 109 Mt	281 110 Ds	280 111 Rg	277 112 Cn	~287 113 Uut	289 114 Uuq	~288 115 Uup	~289 116 Uuh	~291 117 Uus	293 118 Uuo

6	Lanthanoidy	138,91 57 La 1,10 Lanthan	140,12 58 Ce 1,10 Cer	140,91 59 Pr 1,10 Praseodym	144,24 60 Nd 1,10 Neodym	~145 61 Pm 1,10 Promethium	150,36 62 Sm 1,10 Samarium	151,96 63 Eu 1,00 Europium	157,25 64 Gd 1,10 Gadolinium	158,93 65 Tb 1,10 Terbium	162,50 66 Dy 1,10 Dysprosium	164,93 67 Ho 1,10 Holmium	167,26 68 Er 1,10 Erbium	168,93 69 Tm 1,10 Thulium	173,04 70 Yb 1,10 Ytterbium	174,04 71 Lu 1,10 Lutecium
7	Aktinoidy	227,03 89 Ac 1,00 Aktinium	232,04 90 Th 1,10 Thorium	231,04 91 Pa 1,10 Protaktinium	238,03 92 U 1,20 Uran	237,05 93 Np 1,20 Neptunium	{244} 94 Pu 1,20 Plutonium	~243 95 Am 1,20 Americium	~247 96 Cm 1,20 Curium	~247 97 Bk 1,20 Berkelium	~251 98 Cf 1,20 Kalifornium	~252 99 Es 1,20 Einsteinium	~257 100 Fm 1,20 Fermium	~258 101 Md 1,20 Mendelevium	~259 102 No 1,20 Nobelium	~260 103 Lr 1,20 Lawrencium

TEORETICKÁ ČÁST (60 BODŮ)**ANORGANICKÁ CHEMIE****16 BODŮ****Úloha 1 Hustota „těžkého“ ledu****3 body**

Skutečnost, že led plave na vodě (a má tedy nižší hustotu) je všeobecně známá, odborně se jí říká *hustotní anomálie vody* a známe ji už ze školního kola.

Vodík má však dva stabilní izotopy, z nichž těžší – deuterium – ${}^2\text{H} = \text{D}$, má značné využití v jaderných technologiích a v některých speciálních fyzikálně-chemických metodách a procesech (např. při měření NMR spekter). Z tohoto důvodu se v ohromném měřítku vyrábí tzv. těžká voda, D_2O . Chemicky je téměř nerozlišitelná od vody normální, „lehké“, H_2O ; v pevném stavu má dokonce identickou strukturu ledu s téměř shodnými mřížkovými parametry. Za předpokladu, že jsou mřížkové parametry ledu z „lehké“ i z „těžké“ vody stejné, určete, zda led z těžké vody plave na lehké vodě.

$r(\text{led}, 0\text{ }^\circ\text{C}) = 917\text{ kg}\cdot\text{m}^{-3}$, $r(\text{voda}, 0\text{ }^\circ\text{C}) = 1000\text{ kg}\cdot\text{m}^{-3}$, $A_r(\text{H}) = 1,00$; $A_r(\text{D}) = 2,00$; $A_r(\text{O}) = 16,00$

Vypočítejte hustotu „těžkého“ ledu a rozhodněte, jestli plave na lehké vodě.

Úloha 2 Hydrolýza Grignardových sloučenin**6 bodů**

Přítomnost vody vadí řadě organokovových sloučenin. Této vlastnosti lze využít i při stanovení jejich koncentrace:

25,0 ml roztoku methylmagnesiumbromidu v diethyletheru bylo hydrolyzováno nadbytkem vody. Vzniklý plyn byl jímán v eudiometru – reakcí vzniklo 552 cm^3 plynu (za podmínek v laboratoři při teplotě $26,5\text{ }^\circ\text{C}$ a tlaku $99,7\text{ kPa}$).

1. Jaký je plynný produkt při hydrolýze methylmagnesiumbromidu? Uvědomte si, jaká je polarita vazby uhlík–kov!
2. Napište rovnici hydrolýzy methylmagnesiumbromidu.
3. Vypočítejte koncentraci výchozího Grignardova činidla v jednotkách $\text{mol}\cdot\text{dm}^{-3}$.

Úloha 3 Syntéza značených sloučenin**7 bodů**

Navrhněte přípravu následujících izotopově značených sloučenin. Jako zdroj deuteria uvažujte těžkou vodu, D_2O . Pro každou látku napište vyčíslenou rovnici navrhované přípravy:

ORGANICKÁ CHEMIE

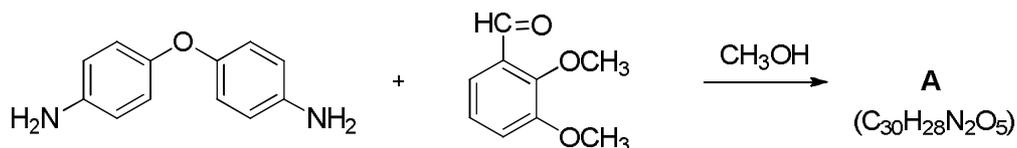
16 BODŮ

Úloha 1 Dusíkaté deriváty

6 bodů

Amoniak a jeho deriváty představují širokou škálu nukleofilů, které se mohou adovat na karbonylovou skupinu.

1. Na rozcvičení doplňte následující reakci. Kolik signálů byste očekávali v ^1H NMR spektru látky **A**?

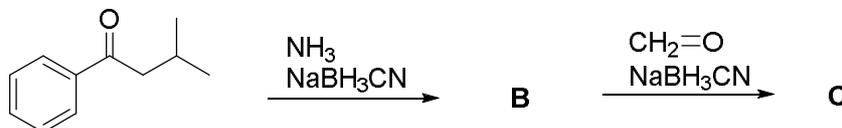

Adice aminů obvykle vyžaduje kyselou katalýzu. Nicméně se musí pracovat opatrně, prostředí nesmí být příliš kyselé.

- Jakou roli hraje kyselina v mechanismu?
- Co by se stalo, pokud by reakční prostředí bylo příliš kyselé?

Iminy bývají nestabilní a rychle se rozkládají na výchozí látky. Výjimkou jsou iminy, ve kterých je na dusíku vázána nějaká elektronegativní skupina. Typickými zástupci takových sloučenin jsou oximy, hydrazony a semikarbazony.

- Napište chemické rovnice reakce cyklohexanonu s hydroxylaminem, 2,4-dinitrofenylhydrazinem a semikarbazidem.
- Jaký význam (spíše historický) měly 2,4-dinitrofenylhydrazony?
- Také sekundární aminy mohou reagovat s karbonylovými sloučeninami jako nukleofily. Napište rovnici kyselou katalyzované reakce cyklohexankarbaldehydu s pyrrolidinem a napište, jak se nazývá třída sloučenin, kam produkt reakce patří.
- Doplňte následující schéma:

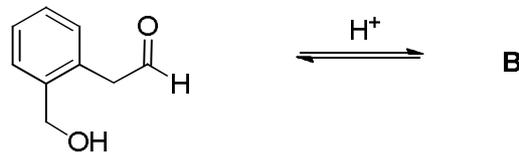
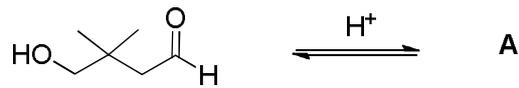

Úloha 2 Acetaly podruhé

6 bodů

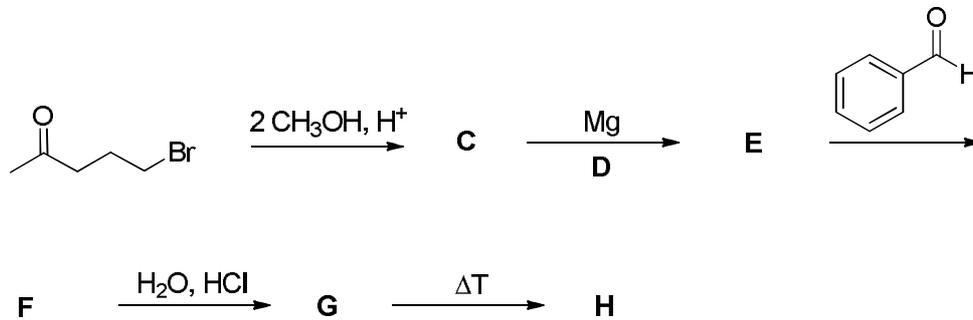
- Napište rovnici popisující vznik hemiacetalu a následně acetalu z cyklohexanonu a ethylenglykolu.
- Vysvětlete, proč ethylester pyrohroznové kyseliny ($\text{CH}_3\text{COCOOEt}$) tvoří acetal rychleji než aceton.

3. Doplňte produkty následujících reakcí.

Acetaly jsou stabilní v zásaditém prostředí. Této jejich vlastnosti se využívá při chránění karbonylové skupiny pro reakce prováděné za bazických podmínek.

4. Doplňte následující schéma:

5. Proč je nezbytné chránění karbonylové skupiny v této reakční sekvenci?

Úloha 3 Acetoacetátová syntéza

4 body

Acetoacetátová syntéza využívá reaktivitu ethyl-acetoacetátu (ethyl-3-oxobutanoátu) a umožňuje syntézu alkyketonů z vhodných alkylhalogenidů.

- Napište rovnici reakce ethyl-acetoacetátu s ethoxidem sodným v ethanolu. Nakreslete rezonanční struktury produktu této reakce.
- Využijte principu acetoacetátové reakce a navrhnete přípravu 2-ethylcyklopentanonu z diethylhexandioátu.

Úloha 1 Moře

9 bodů

Země je pokryta z více než 70 % moři a oceány, jež jsou tvořeny převážně vodou. Jsme tomu rádi, neboť voda má abnormálně vysokou specifickou tepelnou kapacitu ($4,15 \text{ J}\cdot\text{g}^{-1}\cdot\text{K}^{-1}$), a na povrchu planety se tak udržuje celkem konstantní teplota. Uvažujme, že na Zemi dopadá záření o intenzitě $680 \text{ W}\cdot\text{m}^{-2}$, přičemž třetina dopadajícího záření se odrazí.

1. Kolik procent dopadající sluneční energie bude pohlceno vodou do hloubky 1 m pod hladinu?
2. Jak se změní teplota svrchní vrstvy vody o tloušťce 1 m po 1 hodině vystavení slunečnímu svítu? Výměnu tepla s okolím zanedbejme. Pokud jste nevyřešili úlohu z bodu 1., vyřešte tuto úlohu s předpokladem, že se do 1 m pohlí veškerá neodražená sluneční energie.
3. Vysoká tepelná kapacita kapalné vody je způsobena:
 - a) Lomeným tvarem molekuly vody
 - b) Kvantovou povahou atomu vodíku
 - c) Vodíkovými vazbami
 - d) Přítomností ledových krystalků v kapalné vodě, které ji ochlazují

Potřebná data: hustota vody při teplotě $25 \text{ }^\circ\text{C}$ $\rho_{\text{H}_2\text{O}} = 997 \text{ kg}\cdot\text{m}^{-3}$, extinkční koeficient vody pro vlnovou délku 580 nm $\varepsilon_{580} = 2\cdot 10^{-5} \text{ dm}^3\cdot\text{mol}^{-1}\cdot\text{cm}^{-1}$

Hluboko v moři je kromě nedostatku světla i vysoký tlak a člověk se tam může podívat jen s patřičným vybavením (vzpomeňme režiséra Jamese F. Camerona a jeho návštěvu Mariánského příkopu ponorkou). Za určité teploty a tlaku koexistuje voda s plyny ve formě klatrátů – krystalických látek připomínajících led. Klatrát methanu tvoří krystaly, v jejichž elementární buňce (tzv. struktura II, kubická mříž s hranou délky 1730 pm) je 24 molekul CH_4 a 136 molekul H_2O .

4. Napište dva filmy, které James F. Cameron režíroval.
5. Jaký objem by zaujímal veškerý plynný methan uvolněný z 1 kg klatrátu II při teplotě $25 \text{ }^\circ\text{C}$ a tlaku 1 bar?

6. Na základě tabulky určete pravdivost tvrzení.

	O₂	CH₄	He
K_H / [atm]	$4,25 \cdot 10^4$	$4,31 \cdot 10^4$	$50 \cdot 10^5$
Mol. obsah ve vzduchu při stand. tlaku	20,9 %	2 ppm	5 ppm

- Při dané teplotě a tlaku vzduchu je ve vodě rozpuštěno víc helia než methanu.
PRAVDA NEPRAVDA
- Při dané teplotě a tlaku vzduchu je ve vzduchu více atomů helia než atomů methanu.
PRAVDA NEPRAVDA
- Při stejných parciálních tlacích kyslíku a methanu je ve vodě rozpuštěno víc kyslíku.
PRAVDA NEPRAVDA
- Při stejných parciálních tlacích bude ve vodě rozpuštěno stejné množství helia, methanu i kyslíku.
PRAVDA NEPRAVDA

7. Jaká je hustota klatrátu II? Plave na vodě?

8. Klatrát I má odlišnou strukturu a stechiometrii než klatrát II. Z termodynamických údajů měřených při 273,15 K určete, kolik molekul vody připadá na jednu molekulu methanu v klatrátu I.

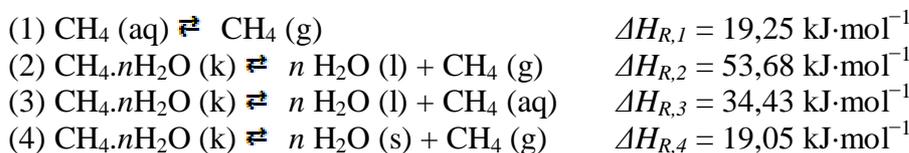
aq – roztok

g – plynná fáze

l – kapalná fáze

s – pevná fáze

k – klatrát

entalpie tání ledu: $6,01 \text{ kJ} \cdot \text{mol}^{-1}$

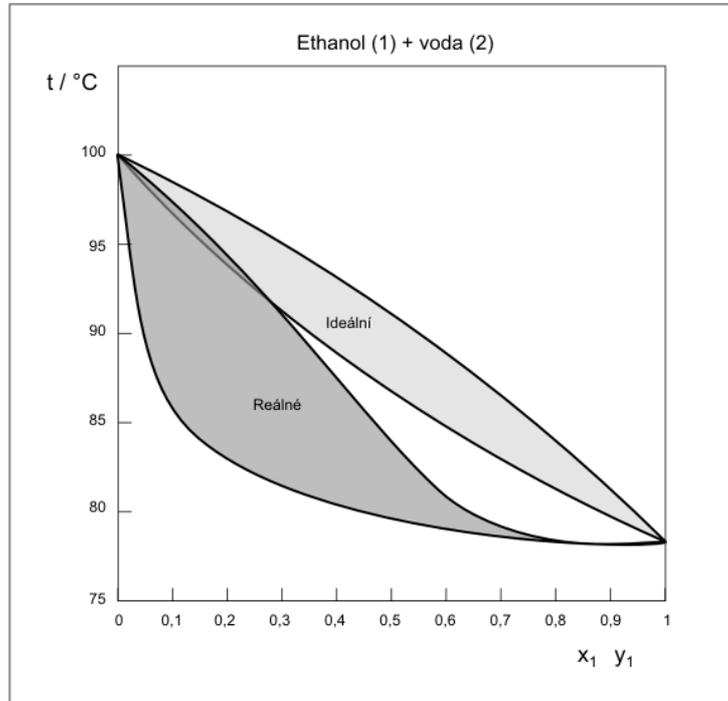
Úloha 2 Voda-lích

7 bodů

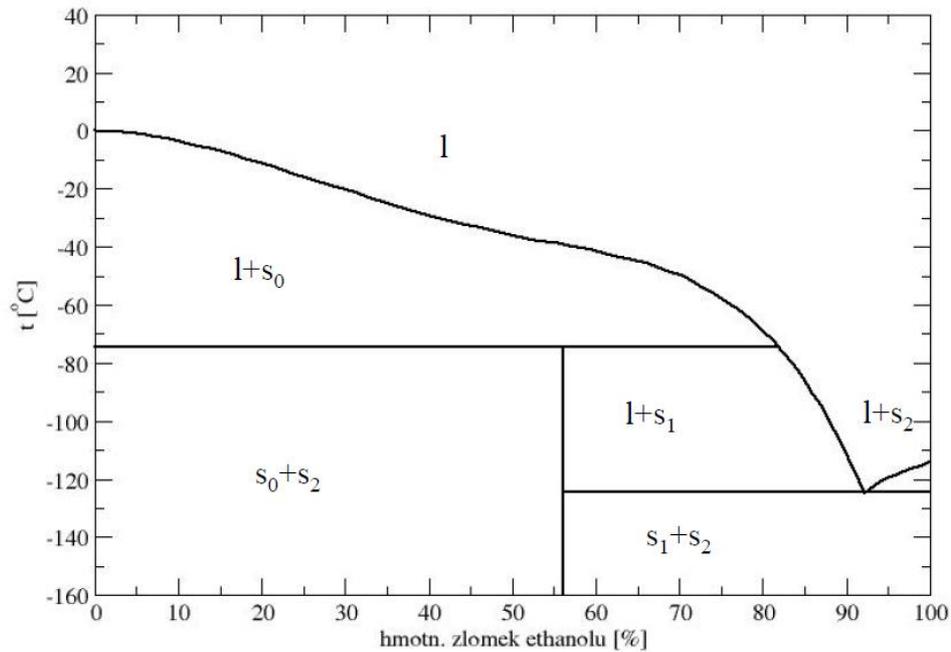
Voda někdy překáží a je třeba se jí zbavit. Příkladem je směs vody s ethanolem. Při kvašení cukrů vzniká tato směs (ve které jsou ještě další složky, na což teď zapomeňme) s koncentrací ethanolu asi 14 obj. %. Ten můžeme částečně oddělit dobře známou destilací nebo méně známým vymražením. Na obrázcích níže jsou fázové diagramy pro tuto směs pro rovnováhu kapalina-pára (Obrázek 1) a kapalina-pevná látka (Obrázek 2). Uvažujte hustotu vody $997 \text{ kg} \cdot \text{m}^{-3}$ a hustotu ethanolu $785 \text{ kg} \cdot \text{m}^{-3}$.

- Jaký je molární a hmotnostní zlomek ethanolu v kvasu?
- Jaký bude hmotnostní zlomek ethanolu v prvních kapičkách destilátu?
- Jaký bude hmotnostní zlomek ethanolu v kapalně fázi po vymražení na $-40 \text{ }^\circ\text{C}$?

4. Kolik vymraženého, zkoncentrovaného alkoholu získáme ze 100 kg kvasu zamraženého na $-40\text{ }^{\circ}\text{C}$?
5. Sektor označený jako $l+s_1$ představuje klatrát ethanolu v rovnováze s kapalinou. Jaká je stechiometrie pevné fáze?

Obrázek 1: Fázový diagram soustavy voda-ethanol pro rovnováhu kapalina pára. x_1 označuje molární zlomek kapané fáze, y_1 označuje molární zlomek parní fáze.

Obrázek 2: Fázový diagram soustavy voda-ethanol.

Vzorečkovník netriviálních vztahů:

Clausiova-Clapeyronova rovnice

$$\ln \frac{p_2^s}{p_1^s} = \frac{\Delta H_{\text{fp}}}{R} \cdot \left(\frac{1}{T_1} - \frac{1}{T_2} \right)$$

Clapeyronova rovnice

$$\frac{\Delta p}{\Delta T} \approx \frac{\Delta H_{\text{fp}}}{T \cdot \Delta V_{\text{m}}}$$

van't Hoffova rovnice

$$\ln \frac{K_2}{K_1} = \frac{\Delta H_{\text{R}}}{R} \cdot \left(\frac{1}{T_1} - \frac{1}{T_2} \right)$$

Osmotický tlak

$$p = c \cdot R \cdot T$$

Lambertův-Beerův zákon

$$A = -\log \frac{I}{I_0} = -\log T = \epsilon \cdot c \cdot l$$
$$\ln \frac{I_0}{I} = S \cdot N \cdot l$$

Henryho zákon

$$p \cdot y_2 = x_2 \cdot K_{\text{H}}$$

Raoultův zákon

$$p \cdot y_i = x_i \cdot p^s$$

Objem koule

$$V = \frac{4}{3} p \cdot r^3$$

Povrch koule

$$S = 4 \cdot p \cdot r^2$$

Obvod kruhu

$$o = 2 \cdot p \cdot r$$

Obsah kruhu

$$S = p \cdot r^2$$

Hessův zákon

$$\Delta H_R = \sum_{i=1}^k n_i \cdot \Delta H_{mi}^{sl}$$

Hydrostatický tlak

$$p = r \cdot g \cdot h$$

Stavová rovnice ideálního plynu

$$p \cdot V = n \cdot R \cdot T$$

Molární objem

$$V_m = \frac{V}{n} = \frac{M}{r}$$

Snížení teploty tání roztoku

$$\Delta T_t = T_t(\text{rozpouštědlo}) - T_t(\text{roztok}) = K_K \cdot b$$

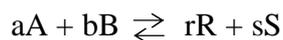
Kryoskopická konstanta

$$K_K = \frac{R \cdot T_{NBT,1}^2 \cdot M_1}{\Delta H_{m1, \text{tání}}}$$

Antoineova rovnice

$$\log p^s = A - \frac{B}{C + t}$$

Rovnovážná konstanta

$$K = \frac{[R]^r \cdot [S]^s}{[A]^a \cdot [B]^b}$$

Teplo dodané systému při zvýšení teploty za stálého tlaku

$$Q = n \cdot c_{pm} \cdot \Delta T = m \cdot c_{p, \text{spec}} \cdot \Delta T$$

Relativní vlhkost vzduchu

$$f = \frac{p_{\text{H}_2\text{O}}}{p^s}$$

Definice pH

$$\text{pH} = -\log[\text{H}_3\text{O}^+]$$

Fyzikální konstanty:

$$g = 9,81 \text{ m}\cdot\text{s}^{-2}$$

$$R = 8,314 \text{ J}\cdot\text{K}^{-1}\cdot\text{mol}^{-1}$$

$$k = 1,38\cdot 10^{-23} \text{ J}\cdot\text{K}^{-1}$$

$$N_{\text{Av}} = 6,022\cdot 10^{23} \text{ mol}^{-1}$$

$$p^{\text{st}} = 101325 \text{ Pa}$$

$$m_{\text{u}} = 1,66\cdot 10^{-27} \text{ kg}$$

Úloha 1 pH vně a uvnitř buněk**5 bodů**

1. Bakterii *Escherichia coli* lze aproximovat jako válec o průměru 1 mikrometr a délce 3 mikrometry. Jaké je nejvyšší pH uvnitř této bakterie, které ještě má z definice ($\text{pH} = -\log[\text{H}^+]$) fyzikální smysl? Bodovaným mezivýsledkem je objem bakteriální buňky v litrech.

Je tato hodnota biologicky možná pro živou bakterii? Proveďte úvahu o tom, proč nelze ani teoreticky přesně nastavit libovolné pH v takto malých objemech.

Acylpyrin (kyselina acetylsalicylová), 2,4-dinitrofenol a některé další látky se chovají jako tzv. ionofory pro H^+ ionty, tj. pronášejí protony přes membránu (cytoplazmatickou, mitochondriální atd.).

2. Proč není vhodné podávat acylpyrin lidem s poškozenou žaludeční sliznicí (např. při žaludečních vředech)?
3. Průvodním jevem otravy 2,4-dinitrofenolem je horečka a hubnutí. Proč?

Úloha 2 Karbonáthydratáza, CO_2 a pH**7 bodů**

Karbonáthydratáza je enzym obsahující v aktivním centru kation zinku a katalyzující reakci oxidu uhličitého s vodou na kyselinu uhličitou.

1. V destilované vodě je v rovnováze se vzduchem rozpuštěno 10 μmol CO_2 na liter. Jaké je pH takové vody? Předpokládejte, že všechny CO_2 je ve vodě rozpuštěn jako kyselina uhličitá a hydrogenuličitan. Zanedbejte autoprotolýzu vody, disociaci do druhého stupně a úbytek kyseliny uhličitě disociací, $\text{p}K_1(\text{H}_2\text{CO}_3) = 6,35$.
2. Mějme destilovanou vodu v rovnováze se vzduchem z hlediska obsahu oxidu uhličitého (viz otázka 1). Přidáme karbonáthydratázu. Jak se změní pH (roztok se okyselí – pH zůstane stejné – roztok se zalkalizuje) a proč? Uvažujte jen katalytické působení karbonáthydratázy.
3. Karbonáthydratáza je ve velkém množství obsažena v krvi a metabolicky aktivních tkáních. Jakou má funkci?
4. Rybník Hluboš na Chrudimsku (Železné hory) považujte poněkud optimisticky a idealisticky za nádrž čisté vody (přítomnost CO_2 atd. v tomto případě zanedbejte) o objemu 10 000 m^3 . Kápneme do něj 0,05 mL kapku 98 % kyseliny sírové (hustota 1,85 g/cm^3 , relativní molekulová hmotnost 98) a následně dojde k promísení v celém objemu. Myslíte si, že se pH změní a proč? Jaké bude jeho pH na celá čísla?
5. Ve skutečnosti naměříme poněkud kyselé pH kvůli rozpuštěnému CO_2 . Kolik kg CO_2 (relativní molekulová hmotnost 44) je v rovnováze rozpuštěno v Hluboši?
6. Kolik kg sodíku ($A_r = 23$) je možné naházet do rybníku Hluboš, aniž by se příliš změnilo pH (tak, aby se zneutralizovalo max. 10 procent přítomného CO_2 na hydrogenuličitan). Zanedbejte pufrální kapacitu rybníčního kalu (která je zde klíčová, ale je velmi obtížné ji přesně kvanti-

fikovat vzhledem k diskutabilnímu množství kalu v rybníce a jeho proměnlivé iontovýměnné kapacitě, pozn. aut.).

50. ročník
2013/2014

KRAJSKÉ KOLO
kategorie A a E

SOUTĚŽNÍ ÚLOHY PRAKTICKÉ ČÁSTI
časová náročnost: 120 minut

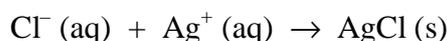
PRAKTICKÁ ČÁST (40 BODŮ)

Úloha 1 Stanovení chloridů v mořské vodě

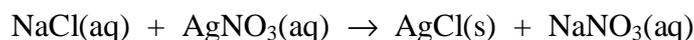
40 bodů

Mořská voda (někdy též nazývána slaná) je voda obsažená v oceánech, mořích a některých jezerech. V mořské vodě je rozpuštěná celá řada různých chemických látek, které způsobují její slanost (salinitu). Kromě různých plynů, jako je např. oxid uhličitý, kyslík či dusík, jsou v mořské vodě rozpuštěné sírany, uhličitany a chloridy celé řady kovů. Majoritní podíl na složení mořské vody má z výše jmenovaných látek chlorid sodný.

Chlorid sodný rozpuštěný v mořské vodě lze stanovit argentometricky. Při argentometrii se jako titrační činidlo používá odměrný roztok dusičnanu stříbrného. Při argentometrické titraci se roztokem dusičnanu stříbrného v titrovaném roztoku srážejí chloridové anionty ve formě chloridu stříbrného dle následující titrační rovnice.

Jako indikátor při argentometrických titracích lze použít fluorescein a tato titrace se označuje jako titrace podle Fajanse. Princip indikace dle Fajanse spočívá v adsorpční povrchové aktivitě vznikající sraženiny chloridu stříbrného. Sraženina chloridu stříbrného vznikající během titrace adsorbuje na svém povrchu chloridové anionty, kterých je před bodem ekvivalence v titrovaném roztoku přebytek. Záporně nabitý povrch sraženiny odpuzuje anionty fluoresceinu, který je slabou organickou kyselinou v titrovaném roztoku disociovanou. Před bodem ekvivalence propůjčují volné anionty fluoresceinu titrovanému roztoku zelenožluté fluoreskující zabarvení. Po ztitrování a tedy i vysrážení veškerých chloridů nabije první nadbytek odměrného roztoku dusičnanu stříbrného povrch sraženiny v titrovaném roztoku kladně adsorbujícími se stříbrnými kationty. Na takto kladně nabitý povrch sraženiny se elektrostaticky navaží anionty fluoresceinu z titrovaného roztoku, které ztratí svoji fluorescenci a změní své zabarvení na růžové až červené, čímž indikují konec titrace. V tomto experimentálním úkolu stanovíte obsah NaCl v mořské vodě argentometricky podle Fajanse. Před vlastní titrací mořské vody si budete nejprve standardizovat odměrný roztok AgNO_3 na primární standard NaCl dle následující titrační rovnice.

Pomůcky:

- stojan s klemou na uchycení byrety
- 25ml byreta
- 10ml nedělená pipeta
- 50ml odměrný válec
- 250ml titrační baňka
- 100ml odměrná baňka
- malá nálevka
- 2× kádinka (100 ml) na doplňování byrety a odpadní roztoky
- kapátko
- pipetovací nástavec nebo balónek
- stříčka s destilovanou vodou
- ochranné latexové rukavice
- ochranné brýle

Chemikálie:

- $0,05 \text{ mol}\cdot\text{dm}^{-3}$ odměrný roztok AgNO_3
- $0,1000 \text{ mol}\cdot\text{dm}^{-3}$ roztok NaCl jako primární standard
- 0,2% roztok fluoresceinu jako indikátor
- vzorek mořské vody

Pracovní postup:

Standardizace odměrného roztoku dusičnanu stříbrného

1. Odměrný roztok dusičnanu stříbrného lze standardizovat na chlorid sodný. Pro standardizaci odměrného roztoku dusičnanu stříbrného odpipetujte nedělenou pipetou 10,00 ml roztoku $0,1000 \text{ mol}\cdot\text{dm}^{-3}$ chloridu sodného do 250ml titrační baňky a přidejte odměrným válcem zhruba 40 ml destilované vody a **pouze 2 kapky** roztoku fluoresceinu jako indikátoru.
2. Roztok v titrační baňce titrujte $0,05 \text{ mol}\cdot\text{dm}^{-3}$ odměrným roztokem AgNO_3 , až jediná kapka titračního činidla dokončí barevnou změnu titrovaného roztoku ze zelenožlutého fluoreskujícího na růžové nefluoreskující zbarvení, nejlépe patrné na vznikající sraženině.
3. Titraci proveďte celkem třikrát a ze získaných spotřeb titračního činidla vypočítejte přesnou molární koncentraci odměrného roztoku dusičnanu stříbrného na čtyři desetinná místa. Výslednou látkovou koncentraci vyjádřete jako aritmetický průměr tří paralelních měření.

Stanovení NaCl v kapalném vzorku titrací podle Fajanse

1. Ze vzorku mořské vody odpipetujte nedělenou pipetou 10,00 ml do 100ml odměrné baňky, doplňte po rysku destilovanou vodou a baňku řádně promíchejte.
2. Z takto připraveného zředěného vzorku mořské vody odpipetujte nedělenou pipetou 10,00 ml do titrační baňky, přidejte asi 40 ml destilované vody a pouze 2 kapky roztoku fluoresceinu jako indikátoru.

3. Vzniklý roztok titrujte $0,05 \text{ mol}\cdot\text{dm}^{-3}$ standardním odměrným roztokem AgNO_3 až jediná kapka titračního činidla dokončí barevnou změnu titrovaného roztoku ze zelenožlutého fluoreskujícího na růžové nefluoreskující zbarvení, nejlépe patrné na vznikající sraženině.
4. Titraci proveďte třikrát a ze získaných spotřeb titračního činidla vypočítejte procentuální zastoupení NaCl v kapalném neředěném vzorku mořské vody (o hustotě $1,0 \text{ g}\cdot\text{ml}^{-1}$) v hmotnostních procentech. $M_r(\text{NaCl}) = 58,45$.

Otázky a úkoly:

1. Ze získaných spotřeb titračního činidla při standardizaci dusičnanu stříbrného vypočítejte přesnou molární koncentraci odměrného roztoku dusičnanu stříbrného na čtyři desetinná místa.
2. Ze získaných spotřeb titračního činidla a výše určené molární koncentrace titračního činidla vypočítejte procentuální zastoupení NaCl v kapalném neředěném vzorku mořské vody (o hustotě $1,0 \text{ g}\cdot\text{ml}^{-1}$) v hmotnostních procentech. Na základně zjištěné hmotnostní koncentrace rozhodněte, ze kterého moře by mohl analyzovaný vzorek mořské vody pocházet. Na výběr máte čtyři níže uvedené možnosti.
 - a) Rudé moře – 42 g/l
 - b) Středozemní moře – 38 g/l
 - c) Černé moře – 19 g/l
 - d) Baltické moře – 4 g/l
3. Při titraci podle Mohra lze titrovat rozpustné chloridy. Jako indikátor se do titrovaného roztoku přidává roztok K_2CrO_4 . Při této titraci se přidávaným titračním činidlem AgNO_3 nejprve sráží chloridové anionty, jejichž stříbrná sůl je bílá. Po jejich vysrážení se dalším přidávkem odměrného roztoku AgNO_3 překročí součin rozpustnosti Ag_2CrO_4 , který se vysráží a jeho červenohnědé zbarvení indikuje konec titrace. Napište a stechiometricky vyčíslete rovnici srážecí reakce mezi odměrným roztokem dusičnanu stříbrného a indikátorem chromanem draselným a pro vzniklý chroman stříbrný napište vztah pro součin rozpustnosti.

Kromě argentometrických titrací se můžeme v případě srážecích titrací setkat též s merkurimetrickými titracemi. Uveďte název odměrného roztoku používaného při merkurimetrických titracích.

Praktická část krajského kola 50. ročníku ChO kategorie A

PRACOVNÍ LIST

soutěžní číslo:

body celkem:

Úloha 1 Stanovení chloridu sodného v mořské vodě

40 bodů

1. Standardizace odměrného roztoku dusičnanu stříbrného

Číslo stanovení	1. titrace	2. titrace	3. titrace	
Spotřeba AgNO ₃ [ml]				Průměr
Koncentrace AgNO ₃ [mol·dm ⁻³]				

Výpočet koncentrace připraveného roztoku dusičnanu stříbrného:

Body za provedení titrací:

Body za správný výpočet:

2. Stanovení obsahu chloridu sodného v mořské vodě:

Číslo stanovení	1. titrace	2. titrace	3. titrace	
Spotřeba AgNO ₃ [ml]				Průměr
Procentuální zastoupení NaCl v hm. %				

Procentuální zastoupení NaCl v neředěném kapalném vzorku hm. %.

Vzorek mořské vody může pocházet z moře.

Výpočet hmotnostního zastoupení NaCl v mořské vodě:

Body za provedení titrací:

Body za správný výpočet obsahu NaCl:

Body za správné vyjádření hm. % a určení odhadu:

3. Rovnice srážecí reakce mezi dusičnanem stříbrným a chromanem draselným, vztah pro součin rozpustnosti chromanu stříbrného:

Body za správně vyčíslanou rovnici:

Body za vyjádření součinu rozpustnosti:

4. Odměrný roztok používaný při merkurimetrických titracích:

Body za správnou odpověď: